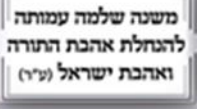

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מסטפנט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב יהודה אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל נג'ט בת ברכה ע"ה

משנה ב'

שבעת הימים שלפני הקמת המשכן נקראים ימי המילואים, בהם נחנכו אהרן ובניו לכהונה. ובכל יום מימי המילואים הקריבו איל שעומו הביאו גם חלות.

הַמִּלּוּאִים החלות שהביאו עם האיל בשבעת ימי המילואים **הָיוּ בָּאִים כַּמֶּצָה שְׁבִתוּדָה** כמו שלושת סוגי המצה הבאים בקרבן תודה: שהם **חלות** חלות מצות **וְרִקְיָקִים** ריקי מצות **וְרִבּוּכָה** מצה העשויה מסולת חלוטה במים רותחים, ברם חמץ לא היו מביאים. **הַנְּזִירוֹת** הלחמים שהיה מביא הנזיר במלאת ימי נזרו **הֵיְתָה בָּאָה שְׁתֵּי יָדוֹת** סוגים כמו **כַּמֶּצָה שְׁבִתוּדָה**: שהם **חלות** מצות **וְרִקְיָקִים** וריקי מצות, **וְאֵין בָּהּ רִבּוּכָה** מצה מסולת רבוכה לא היה מביא **נִמְצְאוּ עֲשָׂרָה קָבִים יְרוּשְׁלָמִיּוֹת** היינו שהיו מביאים לצורך לחמי הנזיר עשרה קבים, מהם השתמשו בחמישה קבים לחלות מצות וחמישה קבים לריקי מצות, **שֶׁהָן** לפי המידה המדברית **שְׁשָׁה עֶשְׂרוֹנוֹת וְעֶדְוִין** שכן השתמשו בשלושה עשרונים ושליש העישרון לכל סוג, ולשני המינים של לחמי הנזיר השתמשו בששה עשרונים ושני 'עדוין' (פעמים ועוד) דהיינו שני שלישים מעישרון. **וּמִכֶּלֶן** ומכל סוג לחמי שבלחמי התודה **הָיָה נוֹטֵל** הכהן **אֶחָד מֵעֲשָׂרָה** היינו חלה אחת מכל סוג כ... **תְּרוּמָה, שְׁנֶאֱמַר** על קרבן התודה (ויקרא ז, יז) **"וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל-קֶרְבַּן תְּרוּמָה לָהּ"** ומפסוק זה למדו **"אֶחָד" - שְׁלֹשָׁה יֹטֵל** הכהן כתרומה לחם **פְּרוֹס** היינו שבור, אלא צריך ליטול חלה שלמה, **"מִכָּל-קֶרְבַּן" - שְׁיָהוּ כֹל הַקֶּרְבָּנוֹת שְׁוִין** שכל הקרבנות יהיו שווים, היינו שיש לעשות עשר חלות לכל סוג חלות - **וְשְׁלֹשָׁה יֹטֵל מִקֶּרְבַּן לַחֲבֵרוֹ** היינו שלא יקח הכהן כתרומה מסוג אחד על סוג שני, כלומר שיש על הכהן לקחת חלה אחת מכל סוג וסוג, ולא שיקח שני חלות מסוג אחד במקום שלא יקח כלום מסוג אחר. ועתה מביאה המשנה את המשך הפסוק **"לִפְנֵי הַזֶּרֶק אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה"** שמכאן למדים שהתרומה ניתנת לכהן, **וְהִשָּׂאָר נֹאכֵל לַפְּעֻלִים** ושאר הלחמים שנשארו לאחר נטילת התרומה נאכלת לבעלי קרבן התודה, וכן הדין גם בלחמי הנזיר היינו שהכהן לוקח חלה אחת מכל סוג כתרומה ומה שנשאר נאכל ע"י בעלי הקרבן.

רבינו עובדיה מברסגורא

המילואים - שהיו בימי משנה. כשנתחנך אהרן ובניו לכהונה.

היו באים כמצה שבתודה חלות וריקיים ורבוכה - דכתיב במילואים (שם ח') "ומסל המצות אשר לפני ה' לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת וריק אחד", חלת מצה אלו חלות, וחלת לחם שמן זו רבוכה דמוסיף בה שמן כנגד חלות וריקיים, וריק זה ריק.

נזירות - לחמי נזיר, שנאמר (במדבר ו') "וסל מצות סולת חלות בלולות בשמן וריק מצות משוחים בשמן". ורבוכה לא הוזכר שם.

שני ידות - שני חלקים של מיני מצה שבתודה היו בנזירות, וכדמפרש ואזיל.

נמצאו - לנזירות.

עשר קבין - שהרי בשלושה מיני מצה שבתודה היו חמשה עשר קבין, והיו להו עשרה שני ידות של חמשה עשר.

שוק שש עשרונות ועדוין - כלומר, עוד שנוסף עליהן. שהרי היו שלושה עשרונים ושליש לכל מין בדאמרן לעיל גבי מצה שבתודה, נמצא לשני מינים שש עשרונות ושני שלישי עשרון, והיינו דקאמר שש עשרונות ועדוין.

ומכולן - מכל ארבעה מינים שבתודה היו הכהנים נוטלים אחד מעשרה תרומה.

שלא יטול פרוס - שבור וחתיך.

שיהיו כל הקרבנות שוקין - המינים ידו שוקין, עשרה חלות לכל מין.

שלא יטול תרומה מקרבן על חבירו - שאם היה ממין זה חמשה וממין זה חמשה עשר, נמצא מפריש מזה על זה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווזאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ג'

השוחט את קרבן התודה בפנים בתוך העזרה, ו**לחמה** וארבעים הלחמים שבאים עם קרבן התודה היו **חוץ לחומה** לפי רוב המפרשים המדובר על חוץ לחומת ירושלים, ויש אומרים חוץ למקום שנקרא 'בית פאגיי' שהיה נמצא חוץ לחומת הר הבית ושם היו מכינים את המנחות - **לא קדש הלחם** לפי שבזמן השחיטה היה הלחם במקום שאסור לאכול. אם **שחטה** את קרבן התודה **עד שלא קרמו בתנור** היינו קודם שעלה הקרום על הלחמים הנמצאים בתנור, היינו שטרם נאפו כל צרכם ועדיין הם עיסה, ו**אפלו** אם **קרמו כלן** כל הלחמים **חוץ מאחד מהן** מהלחמים שלא נאפה כל צרכו - **לא קדש הלחם** אפילו הלחמים שנאפו די הצורך לא קדשו. אם **שחטה** את קרבן התודה במחשבה לאכול מבשרה או להקטיר אימורי הקרבן **חוץ לזמנה** מעבר לזמן שהדבר מותר (מחשבת חוץ לזמנו), או במחשבה **וחוץ למקומה** או לאכול/להקטיר שלא במקום שהדבר מותר (מחשבת חוץ למקומו) - **קדש הלחם** ונעשה פיגול במחשבת חוץ לזמנו, או פסול במחשבת חוץ למקומו. אם **שחטה** את קרבן התודה **ונמצאת טרפה** ונמצא שהבהמה טריפה, כגון: שנמצא בה חור בריאה ואסור להקריבה - **לא קדש הלחם** לפי שהפסול בקרבן היה עוד לפני השחיטה. **שחטה ונמצאת בעלת מום** מום קל, שלא ניכר כגון: שהיה לה קרום שמכסה את העין (דוקין שבעין) - **רבי אליעזר אומר: קדש** הלחם שסובר רבי אליעזר שהיות והמום קל ואינו ניכר הרי דין הקרבן שאם עלה למזבח לא ירד ולכן גם הלחם שבא עימו מתקדש **וחכמים אומרים: לא קדש** הלחם שלדעת חכמים הואיל ולכתחילה אין בהמה זו ראוייה להקרבה על המזבח, לפיכך הלחם שבא עימה אינו מתקדש. אם **שחטה** את קרבן התודה **שלא לשמה** שלא לשם קרבן תודה אלא לשם קרבן אחר כגון שלמים, **וכן איל המלואים** שהביאו אהרן ובניו בשבעת הימים שטרם בניית המשכן שבהם נחנכו אהרן ובניו לכהונה לכהונה, **וכן שני כבשי עצרת** הבאים בחג השבועות **ששחטן שלא לשמן** אלא שחט אותם לשם קרבן אחר - **לא קדש הלחם** שבא עם קרבנות אלו, שכן בתודה כתוב "על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו" (ויקרא ז, יג) ומכאן למדו שהלחם מתקדש רק אם נשחט הקרבן לשם קרבן תודה ולא אם נשחט לשם קרבן אחר. ומקרבן התודה למדים גם על איל המילואים וכן על כבשי עצרת שאם נשחטו שלא לשמן, אין הלחם שבא איתם מתקדש.

רבינו עובדיה מברטנורא
השוחט את התודה בפנים - לפניו מן העזרה.

ולחמה חוץ לחומה. בגמרא מוקמינן לה חוץ לחומת בית פאגיי. רבתי פירשו חוץ לחומה החיצונה של ירושלים. אבל חוץ לעזרה קדוש. ואע"ג דכתיב (ויקרא ז) "והקריב על זבח התודה חלות", דמשמע לכאורה שיהא הלחם אצלם בשעת זביחה, לא דרשינן על בסמוך. ורמב"ם גורס בית בגי. ומפרש שהוא מקום קרוב להר הבית, אלא שהוא חוץ לחומת הר הבית ושם אופים המנחות. ועל שם כך היו קורים לו בית בגי. לשון פת בג המלך.

עד שלא קרמו בתנור - לאו לחם נינהו. אלא עיסה בעלמא.

שחטה - על מנת לאכלה חוץ לזמנה, קדש הלחם ונפגל. על מנת לאכלה חוץ למקומה, קדש הלחם ונפסל. וטעמא דקדש הלחם, משום דפסולו בקודש, וקיי"ל כל שפסולו בקודש הקודש מקבלו.

שחטה ונמצאת טריפה לא קדש הלחם - דפסולו קודם שחיטה הוא.

שחטה ונמצאת בעלת מום רבי אליעזר אומר קדש - בגמרא מוקי לה בדוקין שבעין, דבכי האי מומא סבר רבי אליעזר דאם עלו לא ירדו הואיל ואין מומן ניכר, הלכך קדש הלחם. ואין הלכה כרבי אליעזר.

שלא לשמה - לא קדש הלחם, דכתיב (ויקרא ז) "על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו", על זבח שנזבח לשם תודת שלמיו.

וכן איל המלואים - לפי שהן היו תחילה לכל הקרבנות נקט איל המילואים. והוא הדין לאיל נזיר, דמילואים בקרבן יחיד הן חשובים.